

Sygn. akt X Ga 116/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Korfanty

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014r. **w Gliwicach**

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko (...) S.A. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 08 listopada 2013r. , sygn. akt VI GC 571/13

oddala apelację;

SSO Małgorzata Korfanty

Sygn. akt X Ga 116/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 1.192,94 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 stycznia 2013 r. oraz kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana w apelacji od powyższego wyroku wniosła o jego uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie, a także o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności art. 70 § 1 kc.

Nadto, pozwana zarzuciła naruszenie prawa procesowego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności:

- art. 228 § 1 kpc poprzez całkowitą marginalizację powszechnie znanej praktyki operatorów usług abonenckich w następstwie nieopłacenia przez abonenta abonamentu na kolejny okres;

- art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym całkowitej marginalizacji skutku prawnego postanowień umownych wiążących strony niniejszego sporu;

- art. 321 § 1 kpc poprzez przekroczenie wyrokowania co do przedmiotu nie objętego żądaniem pozwu, tj. wyrokowania w przedmiocie zobowiązania pozwanej względem powódki powstałego na podstawie innej niż umowa abonencka z dnia 3 sierpnia 2004 r.

Dodatkowo pozwana zarzuciła błędy w ustaleniach faktycznych i sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, mające wpływ na treść orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505¹⁰ § 1 k.p.c. Sąd rozpoznaje w składzie jednego sędziego, a zgodnie z § 2 tego przepisu sąd może rozpoznać apelację na posiedzeniu niejawnym, chyba że strona w apelacji lub w odpowiedzi na apelację zażądała przeprowadzenia rozprawy – w niniejszej sprawie strony takiego wniosku nie złożyły.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Ustosunkowując się do twierdzeń pozwanej zawartych w apelacji, a mających wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że Sąd Okręgowy nie podzielił prezentowanej tam argumentacji, dlatego też apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ kpc apelację można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Powyższy przepis zawiera zamknięty katalog zarzutów apelacyjnych, dlatego też wszelkie zarzuty pozwanej odnoszące się do błędnych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy uznać należało za niedopuszczalne.

Dalej, Sąd Okręgowy zważył, że samo przekonanie strony o innej niż przyjął to Sąd I instancji wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie nie jest wystarczające do uznania, że Sąd naruszył wyrażoną w art. 233 k.p.c. zasadę swobodnej oceny dowodów. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 k.p.c. i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Takich naruszeń Sąd Odwoławczy nie stwierdził.

W sprawie istotnym jest, jak prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy, że powódka za świadczenie usługi hostingu w okresie od sierpnia 2010 r. do sierpnia 2011 r. obciążyła pozwaną wynagrodzeniem w kwocie 427 zł, na podstawie faktury z dnia 12 sierpnia 2010 r. nr (...). Za świadczenie usługi hostingu w okresie od sierpnia 2011 r. do sierpnia 2012 r. powódka obciążyła pozwaną wynagrodzeniem w kwocie 430,50 zł, na podstawie faktury z dnia 23 sierpnia 2011 r. nr (...). Ponadto powódka obciążyła pozwaną wynagrodzeniem w kwocie 91,50 zł za utrzymywanie domeny (...)w okresie od sierpnia 2010 r. do sierpnia 2011 r. na podstawie faktury z dnia 17 sierpnia 2010 r. nr (...).

Sąd Rejonowy słusznie wskazał, że postanowienia umowy zawartej przez strony w 3 sierpnia 2004 r. wiązały okres zawarcia umowy z opłaceniem abonamentu. Skoro w 2010 r. pozwana nie zapłaciła abonamentu umowa zawarta w 2004 r. przestała wiązać strony.

Nie zmienia to jednak faktu, iż pozwana w dalszym ciągu korzystała z usług świadczonych przez powódkę.

Z przedłożonych przez powódkę wykazów wynika, że pozwana zarówno w okresie od sierpnia 2010 r. do sierpnia 2011 r. oraz w okresie od sierpnia 2011 r. do końca 2012 r. korzystała z serwisu wirtualnego L i utrzymywała na tym serwerze domenę (...)

Nadto, na co słusznie zwróciła uwagę powódka, pozwana nie uregulowała wystawionej przez powódkę faktury VAT za utrzymanie domeny (...)

w okresie sierpień 2010 – sierpień 2011 r., tymczasem pozwana zapłaciła fakturę VAT nr (...) z dnia 10 listopada 2011 r. oraz fakturę nr (...)

z dnia 31 października 2012 r., które to faktury zostały wystawione za utrzymanie domeny (...) za późniejszy okres, tj. od sierpnia 2011 do sierpnia 2012 r. oraz od sierpnia 2012 r. do sierpnia 2013 r.

Istotnym jest przy tym, że wbrew twierdzeniom pozwanej, kwestia przedłużania ważności domeny jest powiązana z opłatą za korzystanie z serwera.

Powyższe wynika już z samej treści umowy z dnia 3 sierpnia 2004 r., której przedmiotem było m.in. utrzymywanie serwera dla domen abonenta.

W zamówieniu nr (...) wskazano zaś, że pozwana będzie korzystała z serwera www(...).pl, natomiast jedna z domen pozwanej była prowadzona pod nazwą (...).

Ponadto, w dniu 14 listopada 2011 r., a zatem w okresie kiedy pozwana nie uiszczala opłat za korzystanie z serwera, powódka otrzymała wiadomość e-mail wysłaną przez prezesa zarządu pozwanej C. G., w treści której wskazał on aktualne dane pozwanej.

W świetle całokształtu powyższego słusznie uznał Sąd Rejonowy, że strony zawarły nową umowę poprzez przystąpienie do wykonania umowy (art. 70

§ 1 k.c.). Wnioski Sądu I instancji zostały bowiem logicznie powiązane z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów i nie popełnił błędów w logicznym rozumowaniu. Skarżąca nie przedstawiła natomiast wniosków ani środków dowodowych, które mogłyby podważyć trafność ustaleń Sądu Rejonowego.

Z powyższych względów zarzuty pozwanej nie zasługiwały na uwzględnienie.

Biorąc zaś powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

SSO Małgorzata Korfanty